

אין אידיש גערעדט

סגולה חדשה! ויקרא שמו בישראל "אני לדודי"

לא שורה אווירת "ערב התונה" אלא אווירת "ערב תשעה באב", ואינו מסוגל לראות בצער בני משפחתו...

הגביר התרגש עד מאוד

ואמר לו: מחה את דמעתיך מעל פניך... בוא עימי יחד את המלון שבו אני מתאכסן, ותעשה חשבון מדוייק כמה כסף אתה צריך, ואני ירשום לך "ציק" על כל הסכום. וכן היה, הגביר רשם לו ציק על מלוא הסכום המיועד להוצאות החתונה, כולל הכללללל...

ליהודים היתה אורה

שמחת המשפחה הרקיעה שחקים, אווירת הנכאים ששררה בבית נעלמה כלא היה, והחלו כולם להתכונן ליום הגדול בשמחה ובטוב לבב... וכמוכן שהשמחה ביום הנישואין הרקיעה שחקים... וכך הוקם לו בית נאמן בישראל.

אחר הדברים האלה

עוברים עוד שנתיים, והבת הבאה בתור גם היא הגיעה לפרקה, ואבי המשפחה אומר לזוגתו: יכולים אנו לבחור חתן מסילתה ומשמנה, כי כבר ראו עינינו ש"כסף" זה לא הבעיה, וכך היה, הוצע עבורם בחור כליל המעלות, ואחר הבריורים מצאו כי כן הוא, והחליטו ללכת על זה... וכמוכן שהם התחייבו על כל ההתחייבויות הנדרשות, והפעם בלב קל... כי הוא כבר יודע איך הוא ישיג את הכסף... הזמן חולף יום החתונה מתקרב... וזוגתו מזכירה לו שצריך כסף... אומר אותו יהודי לאשתו: הרי ראיית איך שבפעם שעברה השגתי את כל הכסף בערב שבת אפרוקי, נו, גם הפעם אעשה כך.

היום יום ערש"ב"ק!!!!

היהודי אומר לאשתו, אני הולך לכותל ותיכף אשוב עם... מלוא הסכום. "ויסעו" - הוא נוסע לכותל, כשהוא מגיע לכותל הוא מסתכל לכל הכיוונים לראות אם יש כאן איזה יהודי חוצניק, ואכן הוא רואה סמוך לאבני הכותל יהודי שניראה כאמיד, ו... הוא ניגש סמוך לאותו יהודי אמיד ומתחיל לומר תהילים בחיות ובהתלהבות, כשהוא מחכה בחוסר סבלנות ל... טפיחה על הגב, אבל, עובר חצי שעה ו... כלום, אז הוא הגביר את קולו ומשיך לומר את התהילים ברוב רגש, אולי כך יתעורר אותו גביר לטפוח לו על הגב... ואז הוא יספר שהוא מחתן שבוע הבא... וכך הסיפור יחזור על עצמו... אבל...

איך קול ואין עונה!!!!!!

אף אחד לא דופק על שכמו, ואף אחד לא מציע את עצמו לכתוב ציק... הוא מנסה להתקרב לחוצניק אחד שעמד בפניה אחרת... אולי מאכן תבוא הישועה... וגם הוא ממשיך לומר תהילים ברוב השתפכות הנפש, אבל שוב אין פוצה פה ומצפצף... אף אחד לא מסתכל אפי' לכיוונו...

עוד מעט שבת ואף אחד לא מציע את עצמו ל"זכות" לנדב את הוצאות החתונה... לבו נשבר בקרבו... הביתה הוא לא יכל לחזור בידיים ריקות, אז הוא שם פעמי אל בית רבו, וכך סיפר לפני רבו את כל הקורות איתו, ושאלו: ילמדנו רבינו, למה בחתונה הקודמת זה הלך לו, וגביר חוצניק הציע את עצמו לשלם את כל צרכי החתונה, ועכשיו... כלום????!!!!

עונה לו הרבי:

החילוק בין החתונה הקודמת לבין החתונה הזו הוא פשוט מאוד, כי בפעם הקודמת כשאל לכותל לא היה לך שום תכנית ורעיון איך להשיג את הכסף, וממילא התפללת רק להקב"ה... ומעומק הלב, כי ידעת שרק הוא יכול לעזור... ואם מתפללים אל הקב"ה באמת רואים ישועות גלויות... אבל הפעם לא התפללת אל הקב"ה, אלא...

התפללת אל הגביר!!!!!!

ממילא אתה כבר צריך לבוא לחסדו של הגביר... כי הקב"ה עוזר רק עם מתפללים אליו... אבל אם התפללת אל הגביר תצטרך לחכות לו בסיבוב...

סיפור יפה מאוד!!! אבל?????

איך כל זה שייך לכאן? פשוט מאוד - אני רואה שאתה מחפש לקבל על עצמך קבלה טובה, ובוודאי שיש הרבה הרבה עניינים שאפשר להתחזק בהם, אבל יש

משה, תוכל אולי לעזור לי - שואל חיים. בוודאי, למה לא?! הבה נשמע מה אתה רוצה, וכך אני יראה אם אני יכול לעזור לך. אתה יודע משה שעבר עלינו שבוע מאוד קשה, ולפי כל הסימנים אנו עומדים לפני ביאת המשיח, לכן אני רוצה לקבל על עצמי קבלה טובה, אבל אני לא יודע איזה קבלה לקבל, אולי תוכל לעזור לי בכך? חיים....

מה???

וכי חסרים עניינים בעבודת ה' שתוכל לקבל על עצמך להשתפר בהם!! לא משה! בוודאי שלא חסרים קבלות טובות שאפשר לקבל, אלא שהבעיה שלי היא בגלל שכבר קיבלתי כל כך הרבה קבלות טובות, וזה החזיק בדיוק לכמה ימים, לכן אני מחפש איזה "קבלה טובה" שאני אוכל לעמוד בזה לגמרי.

יש לי בשביל רעיון מצויין!!!

נו, בוא נשמע איזה קבלה יש לך בשבילי, לשון הרע... לא לדבר בתפלה... להדליק נרות לזכר הצדיקים... לא חיים, אני מדבר על "קבלה" שעליה לא שמעת מעולם... נו, אתה כבר מסקרן אותי, תאמר כבר מה היא הקבלה.

תקבל על עצמך ש... "אני לדודי"

מה??? שאני אקבל על עצמי ש... "אני לדודי", למה אתה מתכוון? זה איזה ארגון חדש?... לא חיים, אני יסביר לך למה אני מתכוון, אבל לפני זה אני רוצה להקדים לך מעשה שהיה ששמעתינו מפי המשפיע רבי אלימלך בידערמאן שליט"א.

בירושלים היה יהודי שעמד לפני נישואי בתו, ולא היה לו אפי' פרוטה אחת בכיסו, הוא ניסה מעט לגייס כספים אבל לא עלה בידו כי אם כמה פרוטות, וזוגתו ובתו הכלה תולים עיניים בו, כי הנה החתונה מתקרבת בצעדי ענק, וכבר צריך לקנות את צרכי החתונה, אבל כסף מנל... הוא ניסה להרגיע אותם שבעז"ה יהיה להם די כסף לכל צרכי החתונה, אבל משום מה שום דבר לא קרה....

עומדים כבר בערב שבת אופרוץ.

ואין לו עדיין אפי' פרוטה... בבית המשפחה שורר אווירת תשעה באב, זוגתו ובתו הכלה ושאר האחים והאחיות בוכים בדמעות... הבושות יהיו נוראות... בשבוע הבא החתונה ואין להם אפי' פרוטה להוצאות החתונה, אבי הכלה כבר ניסה הכל, ולא מצא שום דרך איך שיוכל לכסות את הוצאות החתונה, אז הוא החליט....

לנסוע....

לאן נוסעים?? לכותל! להתפלל לפני הקב"ה. הוא מלביש את בגדי השבת ויוצא לכותל... כשהגיע לכותל הוא נעמד בקרן זווית... והדמעות החלו לזלוג ללא מעצור... הוא הרי יודע שבשבוע הבא עומדת בתו הכלה לעמוד תחת החופה, ואין אפי' איך להתחיל לשלם את ההוצאות הכבדות... איזה בושות נוראות יהיו לו ולמשפחתו, ואפי' אחרי כל ההשתדלויות שעשה העלה חרס בידו... וכך מרים את כפיו אל אביו שבשמים, ואומר: רבונו של עולם, בדרך הטבע אני לא רואה איך אוכל לגייס את הסכומים האדירים הדרושים לעריכת החתונה, ומצד שני גם לחזור לביתי לא אוכל, כי אני לא מסוגל יותר לראות את צערם של זוגתי וילדיי, ולכן... כל עוד אין לי את הסכום הדרוש...

אני לא חוזר הביתה!!!!!!

כך הוא עמד במשך שעה ארוכה ושפר ליבו לפני האב הרחום שבשמים, שיחוס וירחם עליו וימציא לו פתח של תקווה, לצאת מצרה לרווחה, כי כבר כשל כח הסבל... וכך בכה ובכה באין מעצור... הדמעות זולגות להם כמים....

ולפתע!!!!!!

מרגיש הוא טפיחה על שכמו, מיד הוא מסתובב לאחוריו לראות מי הוא האיש, ורואה לפניו יהודי וטובש חו"ל הנראה כאיש אמיד, ואותו יהודי שואל אותו: רבי יהודי, הרי ערב שבת היום... וכי מה אתה מחפש כאן בשעה מאוחרת כזו??? ולמה אתה בוכה כל כך?? היהודי הירושלמי מנגב דמעותיו, ומספר לו על מצבו הסבוך, שבו עומד הוא ימים ספורים לפני חתונת בתו, ואין לו אפי' איך להתחיל לשלם את ההוצאות הכבדות, וכיוון שכן, אין הוא מסוגל לחזור לביתו, כי בביתו

שלב שקודם לכל זאת והוא – "אני לדודי", שפירושה: אני מקיים מצוות בשביל מטרה אחת - לעשות נחת רוח למלך מלכי המלכים. איך טו מצות פארן מלך מלכי המלכים.

הסיבה שכל הקבלות שקבלת על עצמך עד עכשיו לא החזיקו מעמד הוא כי היה חסר אצלך ה"אני לדודי", כי לא עשית זאת רק כי כך ציווה אותך הקב"ה, אלא גם כדי ש"משה" יראה את רום מעלתך, או בגלל שכך מחייבים אותך ה"מוסדות" וכדו', או אפילו כי כך אמר לך האדמו"ר שליט"א. אבל אתה לא עושה את זה לשם שמים בלבד, וממילא זה כמו אותו אדם שהתפלל בשביל הגביר. ואם חסר ב"אני לדודי" חסר גם ב"דודי לי", ואם חסר לאדם את ה"דודי לי" אז הוא גם לא מרגיש את המתקנות והחשק, ואם אין מתקנות וחשק אז הקבלות לא מחזיקים זמן רב....

צריך להסביר לך שארטיק הוא טעינים???

לא!!! כי זה מציאות קיימת, נו.... והתורה הק' שנאמר עליה "דרכיה דרכי נועם".... לימוד תורה הוא הדבר המתוק ביותר שיש בעולם – זה המציאות!!! אם כך למה לא כולם מרגישים את זה? והרי זה פסוק ברור וידוע לכל "מתוקים מדבש ונופת צופים"? נו, אז זה טעינים הרבה יותר מארטיק, אז למה שלא יהיה חשק ללימוד התורה לכל הפחות כמו לארטיק? - אה, משה - אומר חיים - על התורה רק כתוב כך, וצריכים להאמין שכך אמור להיות, אבל זה לא באמת מציאות, זה טוב בשביל שיהיה למגידיים מה לדרוש.... אבל לא יותר מזה.....

חיים!! למפיק עם הדמיונות

תכניס לך רצף – התורה והמצוות הם מתוקים מאין כמותם – זה המציאות, תורתנו היא "תורת חיים" – זה המציאות. אם כך איך יכול להיות שאני לא מרגיש את זה?!! כנראה שמשוהו אצלי לא בסדר. ומה באמת לא בסדר? – משהו חסר ב"אני לדודי" – אני לא מקיים את המצוות רק כי כך ציווה השי"ת אלא מחמת עוד כמה סיבות.... כי אם היית עושה זאת רק לשם מלך מלכי המלכים בבחינת "אני לדודי", אז זה גם היה נעשה מבחינת "אני", דהיינו שהיית עושה זאת משום שזה חלק מהמציאות שלך, וממילא היה מתקיים גם של התורה הק'.

חיים, בא נדבר כדבר איש אל רעהו.

אנו הרי מאמינים בני מאמינים שהכל הוא מהקב"ה.

מהו הנסיון של הדור?? אני לא מחכה לתשובה, אבל דבר אחד ברור שהנסיונות בדורנו הם על דברים שאף אחד בעולם לא יכול לדעת מזה, אדם יכול להחזיק איזה "כלי" בכיס ואף אחד לא ידע שיש לו את זה, והוא עוד יכול ללכת עם כל ה"שמונה בגדים", ולתפוס מעמד מכובד ורוחני בקהילה, וביחד עם זה להתעסק עם כל מיני "קליפים" ולהעביר מאחד לשני, וממילא נוצר מציאות שישנם אלפי בחורים ואברכים שבוער בהם אש של נסיונות אשר אף אחד לא יודע מזה, והוא אכן רוצה שאף אחד לא יידע {כי הוא חושב שמשוהו חריג מתרחש אצלו}, ואם אכן הוא הצליח להתגבר על משהו לא טוב כאן, ומשהו שם, אף אחד לא ידפוק לו על השכם ויאמר לו: אתה גבור כארי, הצלחת לעמוד בנסיון כמו "יוסף הצדיק", עליך נאמר במסכת פסחים [ק"ג ע"א] שהקב"ה מודיע בשמחה שבנו אהובו הצליח לעמוד בנסיון....

אבל אני רוצה לטפוח לך על השכם!!

כן, בחור/אברך יקר עם הנסיון שלך את המוכיח את ה"אני לדודי", כי אף אחד בעולם לא יודע מכך חוץ ממך והקב"ה, וכאשר אתה זוכה להתגבר על הנסיון הזה, הקב"ה בכבודו ובעצמו מכריז "פלוני בן פלוני עמד בנסיון", אתה לבד יכול לתאר מה זה נקרא. הרי אנו רואים כמה אדם מסוגל לעמוד בשביל קצת כבוד, וכאן אתה זוכה לכבוד המרומם ביותר עלי אדמות – שהקב"ה בכבודו ובעצמו מכריז על כל שזכית לעמוד בנסיון....

משה, אתה רוצה שאני אהיה בעל מדריגה גדול???

אני דווקא רוצה - חיים: אבל לזה אני מתכוון, אף שבדוואי זו מדריגה גבוהה, אבל זאת היא המציאות – שהקב"ה בעצמו הכניס אותנו לכאלו נסיונות שהם "אני לדודי" – בין האדם לבוראו, וכידוע שכמה שהמצווה היא יותר לשמה כך היא נחשבת הרבה יותר, וממילא כאשר האדם מתגבר על הנסיונות האלו הוא זוכה שיתקיים בו ההמשך – "אני לדודי".... וזהו העבודה שלנו בימי חודש אלול, לא דווקא לחפש קבלות טובות, אלא פשוט להשקיע ב"אני לדודי".

זה בדוק ומנוסה!!

המציאות היא שעיקר הנסיונות היום הם בין אדם למקום, אשר אף אחד בעולם לא יודע על הנסיון, רק הקב"ה בכבודו ובעצמו הוא יודע על הנסיון שבה עומד האדם, הבה לא נדבר ברמזים.... אלא נדבר כדבר איש אל רעהו.... כל הכלים הללו שיכולים להביא את האדם לשאול תחתית, הם מהווים נסיון שאף בריה בעולם לא יודע על קיום הנסיון ברגע האמת, ומגלים את הדרך להשיג כל מיני "קליפים", ואחד גורר את השני.... וכך מסתובבים לבושים בלבוש חסידי מדוקדק, ובכיס נמצאת "פצצה מתקתקת".

איך מתחמם התבשיל?

הצדיק הקדוש והטהור הרה"ק ר' לוי יצחק גרינוואלד זצוק"ל היתה עבודתו בהסתר והצנע לכת, והוא היה חוזר רבות על יסוד נפלא בעבודת ה', וכה היה אומר: אם אדם רוצה שהתבשיל יתחמם, מה הוא צריך לעשות? הוא צריך לוודא שהסיר מכוסה כולו, ככה נשארת החמימות בפנים, וכך מתחמם התבשיל, אבל אם פותחים את המכסה כל היום יוצא כל החום החוצה, ולא נשאר כלום בסיר....

סיפור טרי.

מספר לי בחור שיש לו טלפון כשר, אבל לדאבוני יש בו אפשרות של שליחת הודעות, והוא מראה לי איזה הודעות עוברים בטלפון שלו [זה עניין אותי קדחת.... הרי יש כל כך הרבה שטויות] נו – שאלתי אותו – אתה ידוע כמה בחורים מחוברים לקבוצה הזאת, והרי עם כל הודעה שאתה שולח אתה גורם לכל הבחורים האלו "ביטול תורה". אומר לי הבחור – נכון אתה צודק, אבל זה בדיחות כאלו טובות.... אז אמרתי לו, אם יעלה בדעתך איזה רעיון של הודעה שאתה יכול לשלוח, וברגע האחרון אתה תתאפק ולא תשלח, הרי אף אחד חוץ מהקב"ה לא יידע על זה, אם כן, יש לך הזדמנות פז, ל....

"אני לדודי" – קשר ישיר עם הקב"ה

וזה הוא מה שיעורר בנשמתך את החשק לעבודת ה', עד שבעצמך תרצה לעלות יותר ויותר, וכך הוה, הבחור התאפק שוב ושוב משלוח הודעות טפשיות, עד שלאט לאט התרגל גם לא להציף בהודעות באמצע הלימוד, עד שלבסוף ביטל בכלל את האפשרות של שליחת ההודעות.... וכך עלה והתעלה מחיל את חיל, עד שנעה ממש ל"פנים חדשות".

מה עשית עם הבן שלי??!! בכה האבא מרוב שמחה!!

אמרתי לאבא – זה לא אני – זה הוא בעצמו, הוא פעל בעצמו "אני לדודי" – בכך שהוא עשה משהו למען כבוד שמו יתברך, וממילא הוא קיבל "דודי לי" – הוא נהיה קרוב אל השי"ת, עד שהוא בעצמו נמשך לעבודת ה'.

זה לא סוד

ה"נסיון של הדור" זה "אני לדודי". מבחון אפשר להיות מעוטרים עם שמונה בגדים, אבל "בין אדם למקום" מתחוללת מלחמה של ממש, בוערת אש של "כלים מכלים שונים", אשר אף אחד בעולם לא ידע אם ראית או עשית משהו, אבל הקב"ה כן רואה, וכאשר אתה מתגבר אז אתה בונה בינך לבית הקב"ה קשר אישי, אשר על ידי זה אתה זוכה למתקנות וחשק בעבודת ה' כמו שכתוב "טעמו וראו כי טוב ה'".

הבה נקבל על עצמינו דבר אחד!

שזה הוא – "אני לדודי". אני הולך לעשות מצוות שהם יהיו רק ביני לבין קוני. כי זאת למודעי, שרק אם אתה עושה מעשה טוב באופן שאף אחד לא יודע מי זה, אז זה נחשב ל"מדריגה", אשר אחרים צריכים לעמוד מאד עד שהם באים למדריגה הזאת, אבל אתה דמעשה קטן של התאפקות יכול להגיע לזה. כידוע המעשה באותו יהודי אשר נכנס לבית הכנסת ב"כל נדרי" בעודו שיכור כלוט, משום ששתה הרבה יין כדי שיקבל סכום כסף שעמים יכול להציל משפחה בישראל, ומרוב שכרות הוא יישן כמעט כל היום כיפור, ולקראת השקיעה התעורר ומשנתו והחל ברוב התלהבות "אתה הראית לדעת". וכשראה זאת הרה"ק מברדיטשוב זיע"א אמר שאותו יהודי כבר הגיע למדריגת "אתה הראית" שזהו התכלית של כל היום הקדוש.

אותו בחור בינוני ומטה שאף אחד לא מסתכל עליו, הוא אוחז במדריגה הנעלית של "אני לדודי". אתה רק צריך לעשות.... ולהוכיח על הקשר שבינך לבין הקב"ה.

וזה הוא חודש אלול.

מתכוננים לראש השנה, והרי ההכנה הכי גדולה היא לתפוס קשר חזק עם הקב"ה, שזהו "אני לדודי" דהיינו שכל המציאות שלי הולכת להיות "לדודי" לעשות רצון ה', ממילא יתקיים "דודי לי" שאזכה באמת לעשות רצון ה'.

נתנדב לע"נ הבה"ח שמעון נתן נטע בן הרה"ג הצ' ר' דוד בידערמאן שליט"א
להערת ולנדבות, ולכל עניי הגליון ולקבלת העלון בדוא"ל יכולן לפנות בכתובות
315-400-1818 - 1818yiddish@gmail.com. 1965 60th st Brooklyn N.Y. 11204
ולקבל הגליון יש לחקור יכולן לפנות בכתובות דוא"ל
1818yesh@gmail.com
708-929-1818